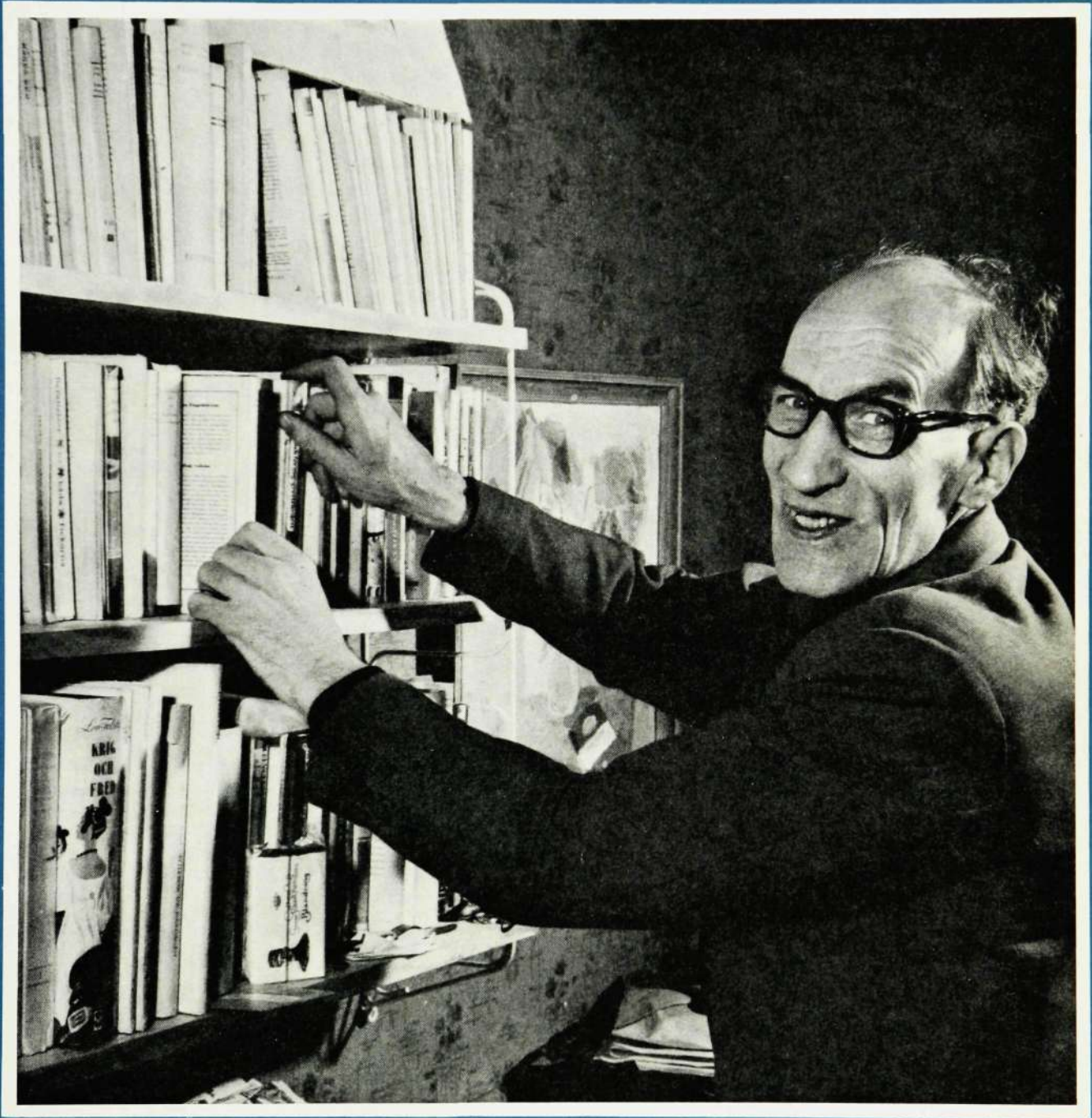

Kontakten

Ericsson
LM

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund, tel. 453
Redaktionssekr.: Bo Hedbom, tel. 1565,454

Redaktionskommitté:

Henning Augustsson, Vt 27, tel. 291
Charlie Wodsten, TVktC, tel. 226
Folke Zandin, Vas, tel. 611
Karl Einar Österlund, Vt 18, tel. 718

Lokalredaktörer:

J Hagdahl, Ermi och BA, tel. 56; J Wäneland, SER, tel. 305; S von Melsted, SRA, tel. 211; M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31; B Larsson, Alpha, tel. 17; A Hofström SIB, tel. 231; P Nyhult, Rifa tel. 109; C G Löfgren, FÖB, tel. 250; E Wandel, RGA, tel. 163; G Falkman, HU; S Jönsson, Katrineholm; P Mowald, Söderhamn, tel. 49; Å Bergman, Karlskrona; H. Leksell, Örebro; L. Falk, Alingsås; L. O. Larsson, Göteborg/Mölnådal.

Omslagsbilden:

Arbetardiktaren Ivar Björklind på ERMI var svenska folkets TV-favorit för några veckor.

Ur innehållet:

	Sida
Årets resestipendier	2
Utmärkelser till LM-are	3-5
»Mitt liv är röster»	6
Festlig sida	7
Patentavdelningen presenteras	8
TV-favoriten på Ermi	10
Rymdjud från Alpha	12
Konstnär på Signalbolaget	16
Nya kontrakt	17
Hobbyfru i Karlskrona	18
Sporten	19
Segrarna i Julkryset	20

Årets resestipendier

LM Ericsson bildade år 1946 för att hugfästa minnet av sin grundare i samband med 100-årsdagen av dennes födelse en stiftelse för utdelning av resestipendier. I samband med bolagets 75-årsjubileum år 1951 tillförde bolaget stiftelsen medel för att möjliggöra utdelning även av andra stipendier, som kan främja svenskt telefonväsende.

Stiftelsen har till ändamål »att främja ungdoms utbildning dels genom att lämna ekonomiskt stöd i form av stipendier för studieresor inom eller utom landet till yngre svenska, manliga eller kvinnliga tjänstemän eller arbetare, som är anställda hos bolaget eller dess svenska dotterbolag, samt dels genom att för väl meriterad, svensk, manlig eller kvinnlig personal hos bolaget eller dess svenska dotterbolag eller hos Telegrafverket möjliggöra sådan fördjupad, speciell utbild-

Sven W. Eriksson †

Verkmästare Sven Wallentin Eriksson vid katrineholmsfabriken (tidigare HF) avled den 21 januari i en ålder av 53 år. Sven Eriksson blev LM-are 1920.

Verkmästare Eriksson började sin LM-bana som växelbordsmontör och hade avancerat till instruktör och förman när han 1946 som verkmästare flyttade till LM-fabriken i Katrineholm.

Sven Eriksson var en skicklig yrkesman och en god kamrat. Under sin HF-tid – då han var bosatt i Upplands Väsby – visade han stort intresse för arbetsledarnas organisationsarbete. Han gjorde sig också känd som en duktig simmare. I Katrineholm var Eriksson verksam inom Barnens dagsföreningen och ledamot av yrkesskolestyrelsen. Sven Eriksson tillhörde tidigare Kontaktens redaktionskommitté.

Bertil Lundgren

Bengt Norrby †

Verkstadschefen vid AB Ermi, ingenjör Bengt Norrby, avled den 15 januari efter ett par månaders sjukdom.

Sedan Norrby avslutat sina studier ägnade han sig åt den radiotekniska branschen och kom 1931 till Svenska Radioaktiebolaget. År 1945 anställdes han på Ermis laboratorium och blev vid Ermis nyorganisation 1955 chef för dess mätarverkstad och planeringsavdelning. Här lade Norrby ned ett mycket intresserat och förtjänstfullt arbete, som varit av största värde för företaget. Hans stora plikt känsla och brinnande intresse för Ermi drev honom att ända in i det sista på sjuklägret sysselsätta sig med bolagets framtidsproblem.

Med Bengt Norrby har Ermi förlorat en god och duglig verkstadschef och bland sina arbetskamrater och många vänner efterlämnar han ett stort tomrum.

Adolf Drougge

Två veteraner

inom den fackliga rörelsen utnämndes nyligen till hedersledamöter av Metallförbundet vid en festlighet i Skansens herrgårdsvåning, nämligen Lisa Carlsson på HF/Vt-39 och Carl Palmgren på Ermi. De båda hyllades bl. a. i ett tal av Metallförbundets andre ordf., f. d. LM-aren Lennart Eckerström.

ning eller förkovran, som kan förväntas befrämja vederbörandes insatser för eller inom svenskt telefonväsende».

Stipendiensökan skall vara stiftelsens styrelse tillhanda senast den 31 mars 1959 under postadress Stockholm 32.

Förra året fick 26 LM-are stipendier och två stipendiater utsågs bland Televerkets personal. 59 ansökningar lämnades in.

Nytt namn i red-kommittén

HF:s verkstadsklubbs styrelse har till ny ledamot av Kontaktens redaktionskommitté efter Albert Milton utsett Henning Augustsson, Vt-27.

Ny vst-chef på ERMI

Till verkstadschef i AB Ermi med tjänsteställesbeteckning RMI/MC har utsetts ingenjör John Söderberg, f. n. tjänstgörande på HF/Dp. Ingenjör Söderberg tillträder sin plats den 1 april i år och tjänsten upprätthålles till dess av ingenjör Ragnar Gustafsson, BA/VA.

NYA PATENT

Å följande uppfinningar gjorda inom koncernen har under tiden 21 november 1958–15 januari 1959 beviljats patent (förteckningen anger uppfinnarens namn och tjänsteställe, uppfinningens titel samt patentnummer):

Nilsson, N E, G/Tv/EN, Björk, J C, G/TvnC, Rodnert, G O, G/TvjC, Jonsen, P G, tidigare HF/Cnp – Koppling för automatisk hänvisning – 166.033;

Diesen, A K, HF/MC, Adenstedt, J H W, HF/Ymk, – Halvautomatisk telefonstation – 166.036;

Pugerud, J B, HF/Kne – Reläanordning – 166.045;

Sidenmark, N O H, HF/NtK, Waldau, G A, HF/NtrC – Anordning för fastspänning av metallband – 166.233;

Rotschild, R V, tidigare G/Tae – Elektroakustisk omformare – 166.259;

Holmqvist, G E O, tidigare HF/AdC – Kontakttdel, samt kontakttdon omfattande en dylik kontakttdel och en motkontakttdel – 166.261;

Alexandersson, H V, HF/AC, Dietsch, A K, HF/AdaC – Förfaringsätt för ingjutning av kontaktrådar i plastmasa – 166.263;

Abrahamsson, G H, ÖR, Kjellström B L, ÖR – Bromsanordning – 166.284;

Persson, P O R, G/TakC – Polariserad magnetanordning – 166.303;

Nilsson, N E, G/Tv/EN, Larson, P E V, G/TvsC, Lindström, B W, G/TveC – Anordning för identifiering av en anropande abonnentapparat vid telekommunikationsanläggningar – 166.327;

Aurell, C-G P, tidigare HF/T4C – Frekvensblandare med minst två icke-linjära element – 166.368;

Holmqvist, J T F, SKV, Löttiger, K O, SKV – Uppvärmningsanordning – 166.377.

GULD OCH GLADA VETERANER

Vid årsslutet belönades en mängd LM-are för långa – och goda – insatser inom koncernen. 1958 blev också sista arbetsåret för 50 av våra veteraner.

På Luciadagen fick den första omgången sina utmärkelser, bronsplaketter och penninggratifikationer för 25 års anställning, vid en utdelning på LM-traditionellt sätt: En trumpetförsedd häröld vandrade genom de olika verkstadslokalerna med VD Sven Ture Åberg och vederbörande avdelningschef i släptåg. Varje plaketör saluterades med fanfar och harangerades med några personliga ord av VD.

1958 års »guldmiddag» hölls den 16 december på Hotell Gillet. Förra svenske USA-ambassadören Eric Boheman, som bekant sedan en tid styrelsemedlem i LM Ericsson, medaljerade då 47 LM-are, varav tolv damer. Det var den femtonde medaljeringen i bolagets historia.

Längsta anställningstiden bland 1958 års medaljörer hade Kurt Hedberg, diversearbetare på brommaverkstaden. Han anställdes 1916, en månad tidigare än finmekaniker Karl Palmgren på Ermi. Äldste medaljör var 71-årige instrumentmakaren Rickard Öhman. Andra dekorerade veteraner var Eric Andersson, som hade den längsta tjänstetiden bland tjänstemännen. Han började 1917 som spring-

pojke och är nu chef för HF:s vaktmästeri, i vilken befattning han använder frimärken för omkring 200 000 kr per år. Pengar till portona får Eric Andersson från medaljören Alf Ståhl, huvudkassör för LM. Bland mer bemärkta medaljörer var också ingenjör Carl Sohlberg, som är mannen bakom telefonens moderna fingerskiva.

De 50 HF-are som lämnade LME vid årsskiftet avtackades vid en lunch nyårsafton. Bland de 50 var åtta medlemmar av den rekordtia Kontakten presenterade i förra numret. Bland de 50 var förutom de åtta aktieägarna – silverplaketterarna också 13 guldmedaljörer.

GULDMEDALJÖRER:

Vaktmästare Eric Andersson, förman Sven Andersson, hr Konrad Arvidsson, hr Karl Dahlqvist, hr Axel Ericsson, förman Gustav Eriksson, frkn Ingeborg Erlund, hr Gustaf Estmark, fru Ella Forsberg, hr Kurt Hedberg, hr Wilhelm Hellman, ing. Nils Hofstrand, fru Olga Holm, förman Ture Johansson, fru Märta Carlsson, civiling. Gustav Klein, civiling. Ehrnfrid Klingström, fru Margareta Larsson, hr Carl Lennström, frkn Lilly Lindholm, fru Ebba Ljunggren, hr Cyrus Ljunglund, förman Isidor Ljungqvist, hr Eric Lönnqvist, frkn Dagny Olson, hr Oskar Olsson, hr Karl Palmgren, hr Evert Paulson (Mexiko), verkm. Ingvar Porsvall, ing. Kazimierz Rogowski

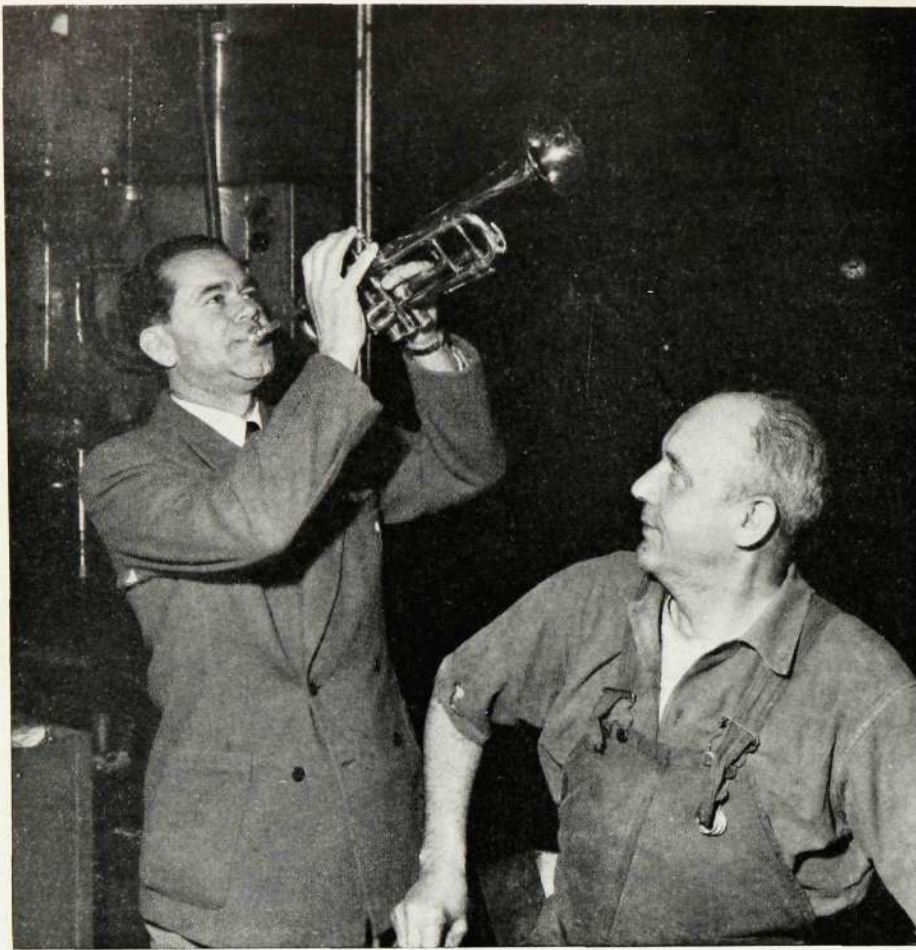
(Ecuador), förman Edvin Roxström, hr Anton Segerström, hr Knut Skoglund, ing. Carl Sohlberg, frkn Gerda Stenström, kassör Alf Ståhl, hr Evert Svensson, hr Ivar Svensson, förman Nils Svensson, fru Irma Söderberg, fru Svea Thunström, civiling. Nils Thörnqvist, hr Nils Wallin, ing. Bertil Weinitz, hr Erik Vetterfalk (Brasilien), frkn Marianne Ågren, hr Rickard Öhman.

Forts. på sid. 4.

Guldmedaljören Eric Andersson började som springpojke hos LM 1917.

Stora bilden: Ambassadör Boheman med »guldflickorna» Marianne Ågren och Gerda Stenström.

Härolden Gösta Forsberg från LME-orkestern exekverar en sprittande tjugufemårsfanfar för Nils Ivar Sundström.

BRONSPLAKETTÖRER:

Hr Zivert Adolfsson, Vba, hr Nils Engström, Vi, hr Karl Granath, Vp, ing. Sune Hasselbohm, Ntm, ing. Gunnar Johansson, Vba, ing. Bengt Carleson, Knb, förm. Herman Carlsson, Nais, civ.-ing. Erik Kindblom, Ki, ing. Sten Lindhe, TVp, förm. Tore Nilsson, Vt 48, ing. Ali Seth, Vba, ing. Carl-Eric Waldenström, Mpa, hr Ivar Sundström, Vt 11, hr Eric Bergström, Vt 13, hr Edvin Magnusson, Vt 17, hr Axel Eklund, Vt 17, hr Per Norberg, Vt 19, hr Gösta Karlsson, Vt 63, hr Carl Karlsson, Vt 63, hr Sven Låth, Indonesien, hr Gunnar Eklund, TV, fru Linnéa Andersson, TV, mont. Evert Brisenmark, Zm, disp. Erik Olsson, KA, hr Erik Bodén, GVb, hr Tage Kinnvall, G/Tr, ing. Nils Hagman, ABA, förm. Valentin Juhlin, ABA, hr Bertil Larsson, ABA, förm. Erik Persson, ABA, hr Wilhelm Engström, ABA, hr Erik Nordström, ABA, hr Bertil Rundgren, ABA, hr Gösta Blomlöf, DKB, mont. Thure Göransson, FÖB, fru Olga Kullberg, FÖB, mont. Martin Lindberg, FÖB, mont. Helge Lööw, FÖB, hr Carl-Olof Norén, FÖB, mont. John Norén, FÖB, verkm. Gunnar Ewald, RIF, fru Ingeborg Enwall, RIF, fru Viola Lind, RMI, ing. Carl-Oscar Günther, RMI, hr Åke Olsson, BA, ing. Ragnar Sunesson, BA, ing. Harry Lindström, RMX, ing. Sune Överby, SER, hr Gustav Linder, GV.

17 medaljer hos Sieverts

Sieverts kabelverks förtjänstmedalj i guld utdelades till 17 medlemmar i företaget vid en festlighet den 18 december. Direktör och fru Arvid Westling delade ut medaljerna. I samband med medaljuddelningen avåts »guldklubbsmiddag» tillsammans med tidigare medaljörer. Traditionenligt underhöll Sieverts teaterförmågor med en glad julkabaret.

MEDALJÖRER:

Spolare Gustav Andersson, växlare Robert Andersson, frkn Elisabet Dahlström, finträddragare Herbert Fernström, laboratoriearbetare Gustav Johansson, träddragare Algot Larsson, rörarbetare Gustav Lundberg, frkn Rut Nilsson, förman Ivar Nygren, förtennare Fredrik Persson, avdelningschef Erik Pripp, förman Sven Pripp, gummi-sprutare Erik Tenglin, förman Th Tordhag, förrådsarbetare Gustav Thun, förrådsarbetare Oskar Thun samt frkn Teresia Ålander.

Sex på FÖB dekorerade

Luciadagen delade dir. Tore Ericsson ut FÖB:s 25-årsplaketter till sex medarbetare. De sex åt plakettlunch tillsammans med sina avdelningschefer.

Följande fick ta emot plaketten: Fru Olga Kullberg, FÖB/Lxls, hr C O Norén FÖB/ErC, montör Thure Göransson FÖB/Amö, montör Martin Lindberg FÖB/Ame, reparatör Helge Lööw FÖB/Ass, montör Johan Norén FÖB/Ams.

Vem sade vad?

De 50 arbetare vid HF som lämnade LME vid årsskiftet fick i samband med avtackningen vara med om en liten tävling med fina priser. Det gällde att identifiera huvudpersonen i några gamla goda verkstadshistorier och några verser. Vi återger här några av dem.

Huvudpersonerna är »Härdar-Lasse», Fabian Stagnell, Per-Axel Lundgren, »Acke Rydis», »Kippar-Kalle» och Hilma Jansson – samtliga kända även utanför HF. Försök själv att placera rätt historia på rätt person. Rätta svaret hittar ni på sid. 19.

Historia nr 1

Under första världskriget tillverkade LM karbidlampor. Dessa lampor skulle efter fredsslutet lagras på vinden. I samma veva hade NN lyckats komma över riktigt bönkaffe. På den tiden var kaffedrickning i verkstaden absolut förbjuden. Men en kaffefest planerades på vinden och genomfördes också. Lukt av det kokande kaffet togs bort med att lödkolvorna flitigt beströks med salmiak och det färdiga kaffet smugglades upp i karbidlamporna.

Vem drack kaffet?

Fru Kerstin Westling medaljerar Robert Andersson under direktör Arvid Westlings kontroll.

2

»Hejs, Svejs – nå».

Vem säger så?

*

3

NN berättar: För många år sedan fanns på gamla LM en man kallad »Dal-Johan». Kamraterna tråkade honom och frågade varför han inte blivit bas. Han svarade: »De ä fjädringen som göret».

Vem var NN?

*

4

Hans skarpa öga det mesta sett, vart hål av honom blev noggrant mätt. Ja, förr han även ju borrat har, nu provas samma hjul på gamla dar. Kamraters problem han också har skött. En redig karl vi här nu mött.

Vem?

*

5

NN blev en gång ormbiten. Till historien hör att NN klarade sig, men ormen dog av cyanväteförgiftning.

Vem var NN som förgiftade ormen?

*

6

Du tror att Du ä nåe Din sketa fan, för att Du har snoer kring arma. Nå i Sibirien skulle Du sitta å lusa aper. NN lugnt: Det finns ju inga apor i Sibirien! De je jag fan, Du passar bättre där ändå.

Vem bar snoerna?

”Inte vad vi drömde...”

Vår tid, som utmärker sig mest för sina satelliter, atomsprängningar och sin vanartiga ungdom, blev inte alls vad vi äldre tänkt oss. Vi som slogs om arbetstillfällen på 20-talet och såg framåt mot den gyllene tid som kanske skulle komma någon gång, då alla hade arbete.

Att varje vecka få löning om den också var liten, det betydde mat, kläder, ja kanske möjligheten att köpa en cykel. Inte ens den mest rosenröda optimist tänkte sig möjligheten av två rum och kök och badrum – stora plåtbaljur var då en stor artikel för plåtslagarna.

Ingen generation har fått så mycket som vår. Men tittar vi lite närmare på vad vi fått och vad vi gett så blir man betänksam. Vi har betalat med det bästa en människa har inom sig, ideal, tron på en idé ofelbarhet, vi har förlorat vårt lugn, kanske vår sinnesfrid. Vi hänger på oss en massa bjäfs för att dölja vår tomhet och litenhet. Vi far omkring med ett plåtskal omkring oss med högsta möjliga fart, skäller på våra medmänniskor och kör över dem, om de inte aktar sig.

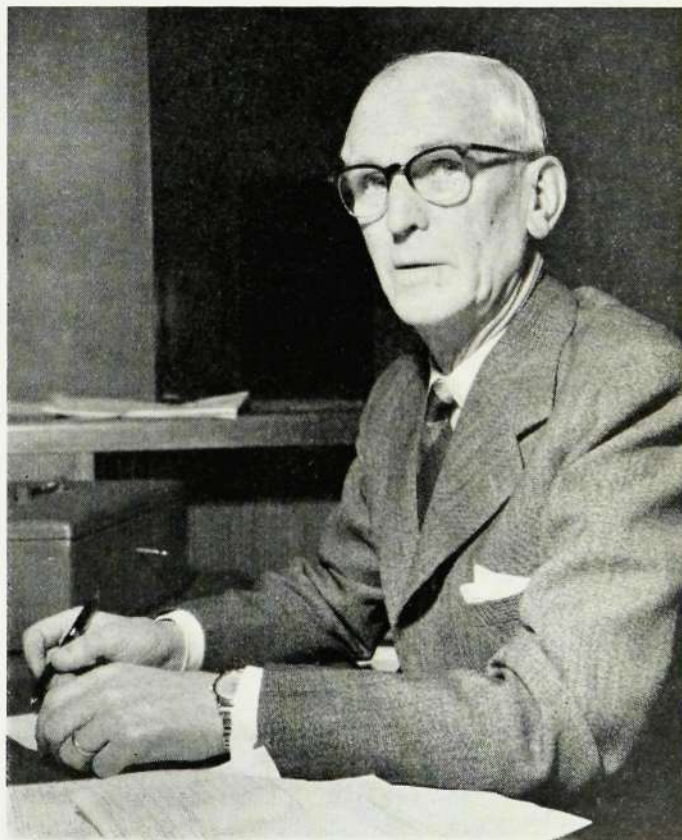
Det är inte underligt om ungarna blir litet besvärliga, när dom har föräldrar som växt för fort, som byter bilar och politiskt parti så länge det finns nå't att byta sig till.

Sign. Skäggstubb
i »Vi Aseater»

»En mycket finurlig konstruktör.» Så karakteriserar guldmannen Carl Sohlbergs kolleger honom. Finurligheten har avkastat bl.a. 30-linjersväljaren. Men Carl Sohlberg har kanske mest intresserat sig för fingerskivan. Det är han som gett den dess moderna utformning.

Irma Söderberg är en av de många flinka guldmedaljörerna på LM. Hon är växelbordsmontör och den man som slår henne på fingrarna i jobbet finns inte. Medaljören Alf Ståhl är LME:s huvudkassör. Det är åtskilliga miljoner i olika valutor som runnit genom hans fingrar.

”Mitt liv är röster”

– Hela min bekantskapskrets, ja hela min värld består av – röster. De flesta rösterna har jag aldrig sett i verkligheten, men jag brukar alltid fantisera för mig själv hur den och den ser ut.

Kanske fantiserar man också litet över hur den som säger dessa ord ser ut. Fröken Ruth Elg i HF:s telefonväxel i Midsommarkransen har tiotusentals »röster» som sina kunder. Hon är omåttligt populär – hennes kunder skickar henne allt från blommor till julkorvar – och har sedan år tillbaka burit titeln »Sveriges bästa telefonfröken». Att säga att Ruth Elg är en mycket skicklig telefonist är att underskatta henne. Hon är ett fenomen.

Det fenomenala med fröken Elg? – Att hon alltid är vänlig. Hon har varit den vänliga telefonisten i exakt 50 år och upplevt telefonhistorien från de underliga felkopplingarnas till Ericofonens tid.

Under de 50 åren har fröken Elg aldrig haft några verkligt vrånga telefonkunder, säger hon, och därmed är det väl bevisat att vänlighet lönar sig, i varje fall i telefon. Ruth Elgs första – och faktiskt enda – råd till en ung »telefonissa» är också: – Var aldrig snäsig! Man måste ha en positiv inställning till den man betjänar.

Ni alla abonnenter som läser det här:

– Var inte långrandiga! Prata inte så mycket med telefonisten att ni uppehåller andra abonnenter som väntar på att bli kopplade. Och framför allt gör klart för er vart ni vill komma någonstans eller vad det egentligen är ni vill fråga om!

(Ruth Elg och hennes kolleger i HF-växeln har stor erfarenhet i att detektiva fram vad en person egentligen menar, som frågar efter en skruv som sitter på en apparat som han tror används till det eller möjligen det och som L M Ericsson kanske har gjort.)

Ruth Elg tycker nog inte det är särskilt spännande att ringa utlandssamtal. I varje fall är det samma lugna röst som svarar om man beställer ett samtal till Paramaribo i Surinam eller till Mexico City. Telefonisterna i Helsingfors och Oslo är så pass bekanta med LM-telefonisterna att man skriver brev och skickar presenter till varandra. Utlandssamtal är rena husmanskosten i LM-växeln.

Första utlandssamtalet som Ruth Elg expedierade var ett ingående samtal från

Java 1923. Då utspann sig följande samtal mellan henne och dåvarande LM-direktören Klemming:

- Från Java!
- Ja, va?
- Java!
- Ja, vad då?

Vad Ruth Elg är mest berömd för inom LME-koncernen är sitt osvickliga spårinne – det finns inte den ingenjör som kan smyga sig undan i någon dold vrå utan att fröken Elg spårar honom. Förr i tiden höll hon dessutom rätt på morgonsömniga unga ingenjörer, som väcktes ur sin sköna slummer med de fruktansvärda orden: – Direktören har frågat efter ingenjörn!

»Röstologi» skulle man kanske kunna kalla fröken Elgs system att klassificera människor efter deras stämmor. Det slår aldrig fel, säger hon, utom när det gäller utseenden. Rösterna har alltid »fel» utseende. De människor som inte har egna röster är ganska lätt räknade. Svåraste rösterna att skilja på under de 50 åren var amiral Lindman och en redaktör på Stockholms-Tidningen. (Dessa båda människor borde alltså ha varit ganska lika inombords.)

Ruth Elg tycker om den moderna LM-materiel hon nu för befälet över. Hennes växel får dock i någon mån tjäna som experimentstation för våra konstruktörer och dessa herrar betraktas stundom med misstänksamma blickar av Ruth Elg, som tycker att det börjar bli väl många trådar under borden.

Ruth Elgs första växel var belägen i lindningsverkstaden på Thulegatan. Det var en lokalväxel på 100 linjer utan förbindelse med stadens telenät. (Snöade det kraftigt fick Ruth Elg dock en utmärkt kontakt med Spårvägens nät – ledningarna kom i kontakt med varandra någonstans.) 1923 anknöts LM-växeln till stadsnätet och placerades i portvaktstegen. Senare flyttades växeln till ett rum innanför portvaktstegen. Vid flyttningen av fabriken till Döbelnsgatan fick Ruth Elg en kollega, i samband med automatiseringen och flyttningen fem trappor upp i fabriken blev hon åter ensam en tid innan växeln ökades med ett bord. Vid flyttningen till Midsommarkransen 1940 ökades växeln till tre bord och nu består den av fyra bord plus telefontjänstens specialbord. Växeln expedierar omkring 2 500 inkommande samtal per dag.

Psmith

Fest för små barn . . .

Fritidskommittén vid HF bjöd 2 000 barn på julgransplundring. Om dom hade kul? Gissa . . . Trollkarlen Allan Ulvborn (Telus) trollade och hittade bland annat de båda jätterättorna nedan i sin trollkarls hatt. Danspappa var Gunnar Persson. Nedan t. h. bjuder unge herr Börjvall sin dam på en tablett. T. h. sitter söderhamnspappan Åke Jonsson med sin telning. Att man hade kul även i SÖ framgår väl med all önskvärd tydlighet av den lilles härligt chokladiga nuna.

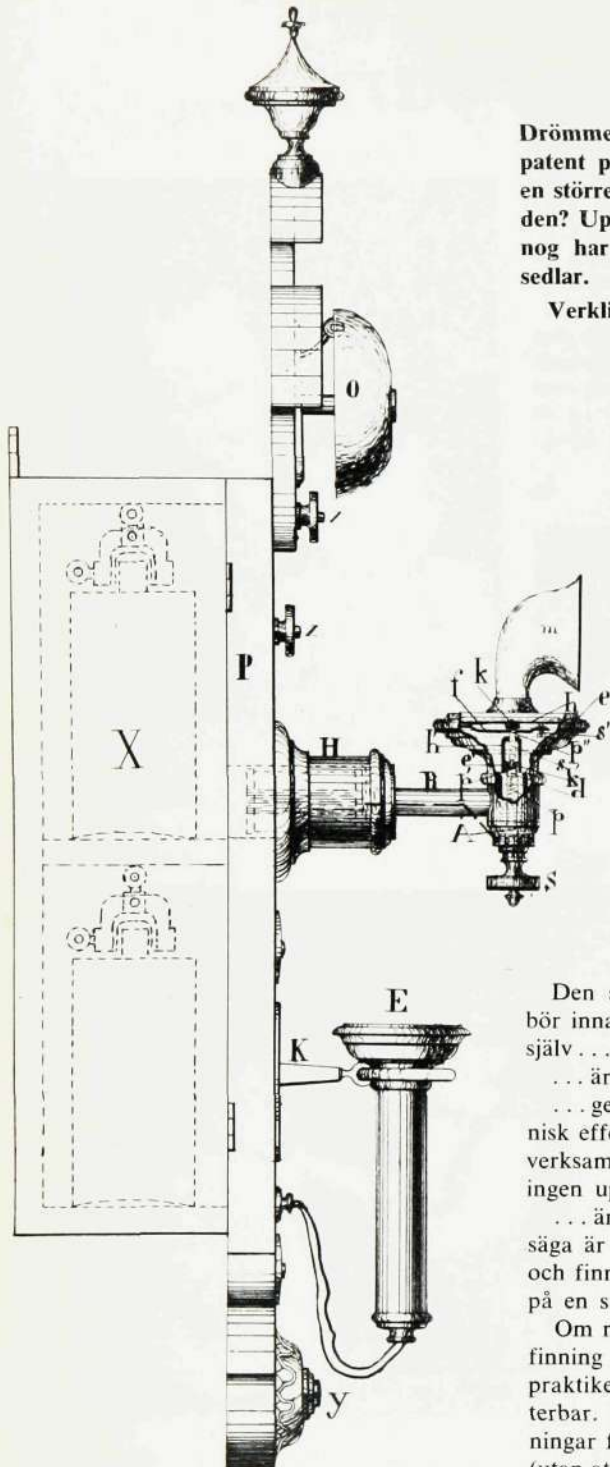

*. . . och
för stora*

För FÖB har man julfestat på riktigt. Kontaktens utsände Gala-Peter meddelar i sina depescher att den stiliga amerikanska taxichaufförmössan bärs upp av Gunnar Karlén. Sametösen är inte Stina Blind från Muodoslompolo utan Lena Brunberg från K. Hufvudstaden. I mitten fr. v. S. Niman,

Karin Karlsson, Eva Lidberg och K. Björkvall. Längst t. h. omkramas Rolf Ljunggren av Ulla Franzén, som var gladare än någon annan på FÖB-skivan. Hon vann nämligen en ståtlig vickningskorg.

Drömmen om att »finna upp» en sinnrik apparat och ta patent på den, bli stenrik och bli i stånd att t. ex. köpa en större hönsfarm i södra California – känner någon igen den? Uppfinnardrömmen har väl de flesta av oss haft och nog har de väl alltid varit förknippade med prasslande sedlar.

Verkligheten är kanske lite annorlunda.

”Kungl. Patent- och registreringsverket gör veterligt” . . .

Den som har patenteringsfunderingar bör innan han gör något annat fråga sig själv . . .

. . . är uppfinningen verkligen ny?

. . . ger uppfinningen en oväntad teknisk effekt som kan utnyttjas i industriell verksamhet? (Annars är uppfinningen ingen uppfinning.)

. . . är uppfinningen säljbar, det vill säga är den enkel och billig att tillverka och finns det tillräckligt med spekulanter på en sådan produkt?

Om något varit publicerat om en uppfinning – även om idén aldrig använts i praktiken – är uppfinningen inte patenterbar. Det är inte ovanligt att uppfinningar från Archimedes tid föds på nytt (utan att uppfinnaren är medveten om att idén inte är ny).

På LM:s patentavdelning, som tills för tre månader sedan var förlagd till lokaler vid Tegnér lunden i Stockholm och nu trivs i det nybyggda koncerndirektionshuset, arbetar nio ingenjörer och sju skrivande damer. Patentavdelningen har till uppgift . . .

. . . att såvitt möjligt skydda våra konstruktioner från att plagieras av konkurrenterna . . .

. . . att se till att våra konkurrenter inte får patentskydd som kan hindra oss . . .

. . . att utreda konkurrenternas eventuella patentskydd inom ett speciellt tekniskt område eller beträffande en speciell konstruktion . . .

. . . att lämna viss teknisk information . . .

. . . att skaffa varumärkesskydd.

När någon LM-are tror sig om att ha gjort en uppfinning skall uppfinnaren först och främst skriva en anmälan till patentavdelningen om uppfinningen. En sådan anmälan, som även omnämnes i tjänstemannaavtalet, skaffar uppfinnaren prioritet inom företaget. Och det kan ju mycket väl tänkas att någon annan idémakare inom företaget är på samma spår.

När anmälan väl kommit in och vederbörande chef beslutat att en patentansökan skall inlämnas, arbetar patentavdelningen som varje enskild uppfinnare gör – eller borde göra. Först ställer man sig de frågor som rekommenderas i början av artikeln. Är det en verklig uppfinning och kan man dessutom inte spåra en redan publicerad eller patenterad idé av samma slag, görs det upp beskrivning och ritningar på uppfinningen. Omkring en femtedel av uppfinningarna faller bort redan hos Up.

Fem till nio månader efter anmälan svarar Kungl. Patent- och registreringsverket – verket är underbemannat – på patentansökan. Någon gång händer det att ett patent beviljas direkt, men många gånger svarar man att »uppfinningen synes i allt väsentligt tidigare känd» och pekar på liknande kända konstruktioner. Up-folket ger dock inte upp utan bemöter sedan patentverkets svar. Man formulerar kanske också om patentanspråken och be-

Chefen för LME:s patentavdelning (Hf/Up), ingenjör *Olof Albro*, ser inte så rosenrött på uppfinnandet. Han vet att det 1) inte går att patentera alla uppfinningar, 2) är en mycket omständlig och tidsödande procedur och 3) att det behövs både pengar och envis energi för att kunna utnyttja en uppfinning.

Vad är då ett patent? Ett patent är en handling som ger uppfinnaren ensamrätt till exakt den detalj som anges i patentanspråket under en längsta tid av 17 år, räknat från ansökningsdagen. Uppfinnaren får själv bevaka att ingen konkurrent utnyttjar hans uppfinning, och om han upptäcker att så är fallet måste han själv föra process mot konkurrenten.

gränsar patentets räckvidd. Går det inte vägen efter några sådana skrivelser, utan ansökan avslås, återstår möjligheten att anmäla besvär. Även andra patentinnehavare och allmänheten överhuvudtaget har tillfälle att yttra sig om patentansökan inom två månader efter det att patentverket godkänt den och lagt ut handlingarna till allmänt beskådande (kungörande).

T. v. provar Up-chefen Olof Albro LME:s första patent (1881). Ovan: Elsa Feldmann (t. v.) och Elsy Sahlberg håller rätt på avdelningens imponerande samling patentdokument.

Det har faktiskt förekommit hos andra firmor att en patentansökan behandlats och diskuterats under hela 17 år, det vill säga den tid som ett patent skyddar uppfinnaren! Speciellt krångligt blir det i de fall då två uppfinnare råkat komma på samma sak ungefär samtidigt.

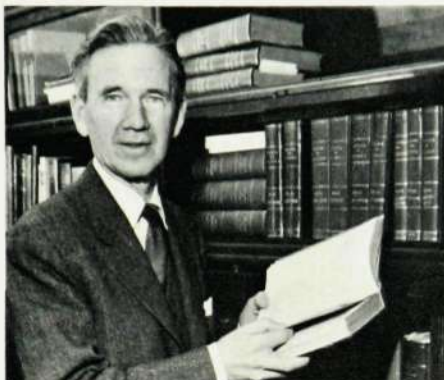
LM uppfinningarna patenterades inte bara i Sverige utan även i en hel del andra länder. Inte i hela världen, det skulle bli för dyrt. Man nöjer sig i allmänhet med att patentera uppfinningarna i länder där vi eller konkurrenterna har fabriker.

Som sagt måste man själv bevaka sina patent, och att bevakningen kan vara ganska knivig med de mängder av patent som finns i de många olika länderna förstår var och en. LME har dock inte haft någon egentlig patentprocess sedan 1928 – året innan patentavdelningen startades – berättar ingenjör Albro. Som regel drar sig en firma som gjort patentintrång tillbaka efter en påstötning per brev. Ett sådant förenklat »processförfarande» tjänar för övrigt båda parterna på.

När man talar om patent tänker man inom parentes sagt lätt på Japan, som ju har ett legendariskt rykte att plagiera andras konstruktioner. Man hoppas emellertid på en bättring eftersom japanska regeringen är rädd om landets good will och inte lär se med blida ögon att inhemska firmor gör intrång i andras patenträttigheter. (Ryktet om att både Japan och Kina tillverkar något som liknar

vår Ericofon är förmodligen i högsta grad överdrivet. Så vitt patentavdelningen vet har ingen verkligen sett en sådan japansk eller kinesisk apparat.)

Under 30-talet höll sig antalet uppfinningar inom L M Ericsson på omkring 40 per år. Kurvan steg under kriget – »nöden är uppfinningarnas moder» –

Erik Blomberg, en av LM:s patentingenjörer, får tillbringa många timmar i patentavdelningens bibliotek. T. h. ett svenskt patentbrev.

och 1958 var siffran närmare 100. Alla patent hålls inte i kraft av företaget, men 1958 hade LME ca 1 200 utländska och ca 400 svenska patent. Lars Magnus Ericsson tog ut sitt första patent 1881, det var ett treårigt patent som avsåg »dubbelverkande mikrofon, mikrofonens, emottagarens, signalverkets och batteriets placering».

Man kan undra vad folk som dagligen

Inget skämt . . .

En dag damp det ned en liten lustig tingest på en av patentingenjörernas bord. Den såg ut som en liten gris, men det kunde tänkas vara någon slags cigarretthållare eller någon . . . ja, egentligen kunde det vara nästan vad som helst. En lapp var bifogad och på den stod skrivet: – Kan man patentera den här?

Skämtare där, tänkte ingenjören och formulerade följande patentanspråk:

»För fästande vid pennor, verktyg el. dyl. avsedd hållaranordning för rökverk, varm korv eller liknande i huvudsak cylindriska njutningsmedel av varierande tjocklek, avsedda att avnjutas under pågående arbete, kännetecknad av en ur en i huvudsak rektangulär plåt genom omböjning i en knäledspress utformad hylsa, varvid nämnda plåt är försedd med utstående öron, vilka vid knäböjningen omfamna varandra och hålla det i hållaren införda medlet i ett fast men vid dragning i öronen lossnande grepp samt att nämnda hylsa är försedd med ett festföremål för anbringande av detsamma».

Kungl. Patent- och registreringsverket

ger vederligt. Med stöd av Kungl. förordningen den 30 maj 1889 utgående patent och under förbehåll av den i 28 § nämnda förordning införda bestämmelserna har inbetalningsverket genom löpaktföregående beslut den 2 augusti 1957 meddelat patent

1. Kopplingsanordning för telefonanläggningar med koordinatörer och markerare för att från markeraren kontrollera riktningen hos stängningsreläets axlar i koordinatörerna för TELEPARTISYSTEMET S. S. BILBERG.
(Uppfinnare: S. S. BILBERG och C. S. SWALE).

Bevakning över uppfinningen är befordrad detta patentbrev. Patenttiden löper från den 2 augusti 1958.
Meddelat den 2 oktober 1957.

Magnus Erik
HAGGÉN PATENT

1957

sysslar med patent har för egna drömmar, alltså vilket är drömpatentet?

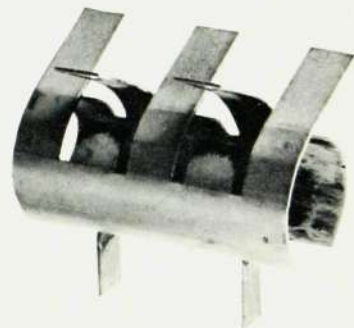
– Elektricitet på flaska, föreslår Olof Albro. Alltså en mycket stark ackumulator, inte större än en tändsticksask och med en sådan kapacitet att man kunde använda den till att köra spårvagnar och tåg med.

– Ett förfaringsätt att på laglig väg åstadkomma skattefria inkomster, önskar hans medarbetare.

(Forts. på sid. 11)

Vad uppfinnaren av föremålet tyckte om patentanspråket är inte känt, men i varje fall godkände han det inte. I det senare beviljade patentet nr 157800 kallas »grisen» för »subminiaturrörhållare» och anspråket ser ut så här (i starkt förkortat skick):

»Hållare för subminiaturrör i form av en av två generatriser begränsad del av en i huvudsak cylindrisk mantelyta, kännetecknad av två från nämnda begränsade kanter utskjutande serier av flikar, varvid de olika seriernas flikar ligga omväxlande med varandra utefter de begränsade kanterna och den ena seriens flikar är betydligt längre än den andras.»

TV-favoriten Ivar Björklind är transportarbetare på Ermi.

för att vi vågar tippa att TV-tittarna inte har tagit definitivt adjö av honom. (Björklind ville först möta TV-Boman i historia. Efter Kvitt kommer visserligen Stora famnen i TV men sedan blir det nog någon form av utmaningstävlan och då är Ivar Björklind så gott som given, sägs det i s. k. initierade kretsar.)

– Sätt rubriken en litterär diversearbetare, föreslår exjournalisten Ivar Björklind – och slår huvudet på spiken.

Han är en litterär diversearbetare. I dubbel bemärkelse. Den 55-åriga västmanländske bergsmanssonen är diversearbetare på Ermi i Ulvsunda men han diversearbetar också inom litteraturen.

Han har en bok bakom sig (»Män i mörker«, gruvarbetarskildring 1928, eget förlag och gick inte med förlust) och efter TV-debuten fick han sälja ett halvfärdigt manus till bok nummer två. Han har skrivit åtskilliga noveller (förr i tiden sålde han dom buntvis och olästa till sin

Litterär diversearbetare på

Upp som en sol men också ned som en sol gick LM-aren Ivar Björklind i TV:s Kvitt eller dubbeltävling. Med den i särklass gladaste kämparnunan i tävlingens historia placerade han sig i favoritklass på ett par kvällar för att sedan till producentens och publikens förtyvnan bli utslagen på 2 500-kronors-

frågan. Vad hjälpte det att Ivar Björklind muntert förklarade att »det är ju riktigt roligt att bli utslagen» – här förlorade tävlingen en publikfavorit av Boman-klass.

Vi ska berätta litet om Ivar Björklind trots att han blev utslagen. Dels för att han är en intressant personlighet, dels

vän Lars Saxon), varit lokalredaktör i Borlänge för Dagstidningen på den tiden den hette Arbetaren och kåserat i tidningen under signaturen Flynn (efter hjälten i Patrick MacGills böcker).

Ivar Björklind har inte bara haft publicistisk kontakt med syndikalismen, hans bakgrund är även i övrigt arbetar-

Ivar Björklinds lilla unkarlslya var fullproppad med böcker redan innan TV-debuten. Nu skulle han behöva en trerummare! Hundratals böcker har han fått i present, en firma garanterar honom bokhyllor för livstiden och friden i författarlyan kommer snart att störas av en TV-apparat.

Moa Martinsson gjorde ett framträdande i samband med en etapp i »Kvitt». Mötet med Moa gladdde sig Ivar Björklind mycket åt.

Ermi TV-favorit

författarens klassiska. Tragiken i hans liv är att han inte hakade på när kolonnen av proletärförfattare började klättringen uppåt.

Redan när han var tolv år kastades han ut i det hårda skogsarbetet, från sitt fjortonde år till sitt adertonde år arbetade Ivar Björklind i en gruvmedja som låg åtta kilometer från hemmet. Sedan blev det ömsom skogen, ömsom AK-jobb fram till 1928, då han råkade ut för en cykelolycka och fick ta lättare arbete. Han kom till Stockholm, arbetade ett tag på Federativs förlag och försökte leva på sin penna. Trivdes inte riktigt i storstaden, reste till Borlänge och slet som lokalredaktör i fem år. Kom tillbaka till Stockholm igen, skaffade sig en kiosk ute i Tängen i Tranebergsområdet och fick god tid att skriva mellan transaktionerna av tuggummin och hal-lonbåtar. -43 fanns det inte några varor att sälja längre och Ivar Björklind bommade igen kiosken. En dag träffade han en kamrat i en prydlig uniform och uniformen lockade honom att ta jobb på Bromma flygplats – en av krigstidens intressantaste arbetsplatser – som vaktman. När Bromma öppnades för allmänheten 1945 var det bara att välja och vraka bland platsannonserna. Ivar Björklind gjorde en touch-and-go-landning i AGA:s förråd (resvägen till arbetsplatsen var i längsta laget) och kom sedan till Ermi där han fortfarande arbetar.

Ivar Björklind har läst arbetarförfattare sedan gruvtiden – det var en gruv-

fogde som »lurade» honom bort från deckarlitteraturen. Han sätter Eyvind Johnson främst bland de manliga författarna och Cora Sandel bland de kvinnliga. Men han tycker om alla andra författare också ... och tycker alla människor är så hyggliga.

Om nu Ivar Björklind rott hem de 10 000 kronorna? Ja, då hade han tagit pengarna och stuckit »raka spåret» till Paris. Till Paris för att studera vid Branting-institutet och för att skriva färdigt

Boksuccé tipp förlagschefen

– Kommer ni att ge ut Ivar Björklinds bok trots att han inte klarade 10 000-kronorsfrågan?

– Javisst, absolut, säger Dr Carl Björkman, chefen för Wahlström & Widstrands bokförlag. Det jag har läst av boken är mycket bra. Det är en spännande och fin arbetarskildring och det kommer säkert att bli en bok som det kommer att talas mycket och länge om. Jag är övertygad om att den blir en stor succé!

sin bok. Det hade han bestämt sig för innan TV-debuten.

Nu kan det tänkas att Ermi förlorar Björklind ändå. Wahlström & Widstrand var nämligen påpassligt framme och köpte det ännu inte halvfärdiga manuset till bok nummer två och boken kommer att tryckas. Bokförläggare Björkman tror på succé, vilket skulle betyda genombrottet för en sedan länge djupfryst litterär förmåga. Dessutom skulle det betyda att Ivar Björklind skulle bli den första »kvittare» som inte efter några få dagars konung-för-en-dag-liv skulle få sjunka tillbaka och glömmas i den grå vardagen.

Psmith

”Kungl- Patent- och registreringsverket gör veterligt” ...

(Forts. från sid. 9)

Även allmänheten har sina patentfunderingar. Vanligast är att man ringer patentavdelningen och önskar sig en telefonapparat med bärhandtag. LM tackar dock vanligen nej till idéer utifrån. I varje fall om de inte är patentsökta. Man vill gärna sig mot risken att LM:s egna upptäckare redan kommit på samma sak och att den utsocknes uppfinnaren sedan beskyller företaget för att ha stulit hans idé.

Alla är nämligen inte så försiktiga som den person, som ringde patentavdelningen och bad att få sälja en uppfinning:

– Jaha, vad rör det sig om för uppfinning, frågade UP-chefen.

– Ånej, det säger jag inte förän ni har skickat pengarna! Annars stjälni min idé!

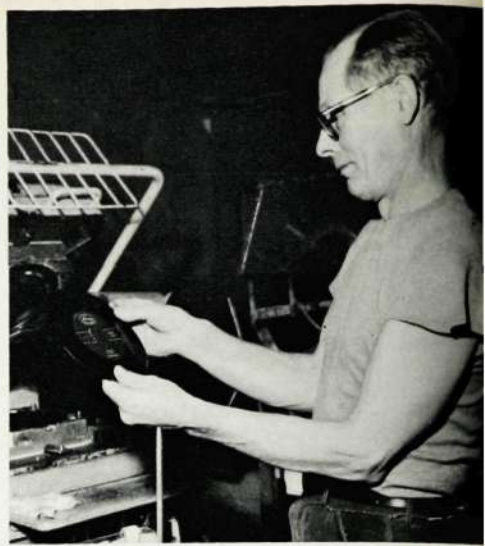
Ps

Som en handfull grus ser materialet till en grammo-fonskiva ut. Numer görs plattorna av PVC-massa (polivinylklorid) — den sista shellackplattan pressades i midsomras Massan värms först upp på ett bord . . .

. . . varefter klumpen läggs in i pressen. Etiketterna sitter redan på plats . . .

. . . och en minut senare kan Viktor Sakhur, som sköter en av Alphas åtta pressar, ta fram den färdiga skivan.

Skivorna kontrolleras minutiöst — sitter exempelvis en etikett lite på snedden kasseras plattan. På bilden packar Helmi Sandell (närmast kameran) och Elvy Levin dagens slaggers.

ALPHA REDO FÖR

Ljudingenjörerna har inte legat på latsidan de senaste tio åren. Vi har fått fina grammo-fonskivor exempelvis. Skivor som spelar upp till 30 minuter musik per sida, skivor som återger alla de ljud och ljudkombinationer, som musiken arbetar med, utan förvrängningar och skivor som dessutom har den inte alls oviktiga egenskapen att kunna hanteras rätt oömt.

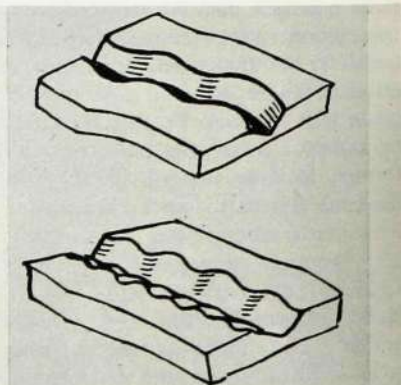
Teknikerna har dock inte själva varit nöjda med de nya skivtyperna. Man har varit väl medveten om att det ger samma effekt att lyssna till en grammo-fonskiva som om man skulle sitta i en konsertlokal och lyssna med ena handen för örat. De skivor som spelas nu är på fackspråket »monoaurala», det vill säga lyssnaren har känslan av att vara enörad. Men nu har man löst problemet. Vi har fått den stereofoniska skivan med något som vi kan kalla för »rymdljud». Stereoskivan ger inte bara lyssnaren bild-

ligt talat två öron (den är alltså biaurol) — den placerar honom mitt uppe i orkestern.

Skillnaden mellan en »vanlig» skiva och en stereoskiva motsvarar skillnaden mellan ett konventionellt svartvitt foto och en 3 D-bild i färg. Principen är också densamma. Stereokamerorna tar två bilder av samma motiv genom två linser, som sitter på något avstånd från varandra, en stereoskiva spelas in med två mikrofoner, som också är placerade en bit från varandra och ljudet leds till var sin mottagare via skilda kanaler.

Att man får mer djup i hörselbilden när man sitter i en konsertlokal än när man lyssnar på en grammo-fonskiva beror på att ljudet från orkestern inte träffar båda öronen samtidigt. En ton som kommer från orkesterns vänstra del — från åhöraren sett — träffar det vänstra örat något tidigare än det högra eftersom tonen har längre väg till det högra örat.

Under 1958 kom stereofonin till England och för bara ett par månader sedan började Sveriges Radio sina första stereofoniska experiment. Detta kan lura någon att tro att det stereofoniska ljudet är något nytt påfund. Ack nej: År 1881 gjordes enligt hävdatecknarna ett lyckat stereofoniskt experiment vid parisoperan, den tyska radion hade stereoutsändningar i slutet av 20-talet och redan 1931 löste engelsmannen Alan Dower Blumlein problemet att fåsta stereofoniskt ljud på en grammo-fonskiva. Bell gjorde en serie stort upplagda experiment 1934 och dessa experiment bildade underlaget för Disneys film Fantasia, som i USA visades med stereoljud strax före krigsutbrottet (i Sverige kördes filmen med vanligt ljud). Sedan flera år har praktiskt taget alla »stora» inspelningar även upptagits stereofoniskt på band. Men problemet att finna en kommersiellt gångbar teknisk lösning för återgivning via grammo-fonskivan har först på senare tid funnit sin lösning.

Stereoskivans spår är utformat på idén att nålen skall göra dels en rörelse i sidled, dels en i djupled. Överst ett konventionellt ljudspår, nederst stereoskivans.

Det här är Alphas nya press. Snart får Enok Andersson ta in matriserna till den första stereofoniska skivan.

RYMDLJUD

Det rör sig om en mycket liten tidsskillnad, men skillnaden är tillräcklig för att åhörarna skall kunna bilda sig en uppfattning om från vilken riktning ljudet kommer. Öronen registrerar också olika ljudstyrka och olika klangfärg för tonerna eftersom ljudet har olika lång väg att gå. Stereofonien efterbildar dessa effekter.

Importerade stereoskivor finns redan i handeln. Men läs artikeln »Varning» här intill innan ni går ut och handlar en.

När nu stereopoken bryter in, vad betyder det för en grammofonproducent? – Tekniskt sett så betyder det inte så mycket, säger direktör Nils Kallerman på LME-företaget AB Alpha i Sundbyberg. Men kravet på kvalitet blir än högre och det kravet hoppas vi kunna uppfylla dels tack vare vår nya presskonstruktion, dels genom en fortsatt övergång till nickelmatiser.

Åtta timmar om dagen ägnar sig Dagny Carlsson åt att spela grammofon. Minsta lilla rasp eller knäpp i skivan så slår hon larm.

Vilka skivor kommer från Alpha? Alpha pressar

- Decca (med undermärket London)
- Metronome (undermärket Mercury)
- Europeiska skivklubben (Europäischer Phonoklub, Opera).
- Barben
- Festival

Man pressar inte bara åt svenska beställare. Tyskland exempelvis brukar skicka matriser till Alpha.

Favoriterna genom tiderna är

- 1) Harry Lime theme («Lim-Harrys gånglåt»)
- 2) Snoddas

Topp just nu och alltid ett stort namn på Alphas skivor: Alice Babs.

VARNING!

Alpha-folket varnar alla grammofonägare: Om ni får tag på en stereoskiva – vilket inte alls är omöjligt, eftersom de finns i handeln – så spela den inte på er vanliga skivspelare. Visserligen kan ni få fram ljud från plattan, men stereoskivan kräver en helt ny pickup med speciella egenskaper förutan vilken den bara efter ett fåtal spelningar blir förstörd.

Gunilla Widfors från Norrbackainstitutet gjorde fina affärer tillsammans med fritidskommitténs ordf. Axel Hedén vid HF:s julförsäljning av hantverksalster, tillverkade av handikappade som institutet utbildat till skickliga hantverkare.

Margareta Kjellberg hjälpte HF med C-insamlingen. Mellan lunchjungandet hann hon med att »tona» sin kända Kökspolka för kocken Erik Eliasson.

*Burr! Va kallt. Vi fryser
Men Pelle går omkring och myser,
slår glögg i våra glas
Så börjar ÖR:s kalas.
Liten Lucia
Rar och go'
Stjärngossar
trevliga må Ni tro.
Sensation!
Musik à la skiffle
Medaljregn.
Rejäla pikar. Inget fiffel.
Värmen är kommen. Vi trivs.
Vi får oss kaffe till livs.
Till egna band vi dansa ett tag
Ett gemytligt och samarbetat lag.
Detta är tradition hos oss
Må den så förbliva.*

Så skaldar sign. LXI i ÖR, där Little Snöret and his Tape Players Corporation Skiffle band lussade.

På HF gick lussandet traditionellt med Carrarasång och tidigt morgonkaffe. Axel Hedén dekorerar 18-åriga Ann-Marie Eriksson på speditionsavdelningen med luciasmycket. T. v. SÖ:s lucia Elisabet Andersson och KA:s Inger Pettersson.

860 kilo vägde ett kylaggregat avsett för reservkraftanläggningen för nya telestationen i Beirut. Aggregatet gick inte att ta in trappvägen. Ett försök att låna någon av de många amerikanska helikoptrar som opererade i Libanon under krisen där misslyckades - amerikanerna var rädd att helikoptern skulle bli beskjuten - men till slut löste man problemet med hjälp av pålar, wires och kraftiga armar.

För att återgå till Örebro så hette lucia Mari Kjellström, 4 år.

Folk med

اریکوفون

Ni gissade alldeles rätt! »Folk med Ericofon» står det i rubriken här ovanför. Krumelurerna är det varumärke som vi använder på Ericofonen i De förenade arabrepublikerna (eftersom det krävs i författningen att alla varumärken skall vara översatta).

Flickan i den imponerande hatten t. h. är Anita Lindblom, nytt filmatiskt stjärnskott som talar med mörk och sexig röst i Ericofon i Arne Mattssons thriller Mannekäng i rött, i vilken film Ericofonen f. ö. har en ledande roll.

Ett bevis på att det börjar bli gammalmodigt att telefonera – nu vill folk ericofonera – är tvättfirmans affisch nedan. Den gör fin reklam också för LM i Stockholms T-banevagnar.

Flickorna överst t. h. är våra egna, d. v. s. några av HF:s värdinnor, och Ericofonerna är också litet egna. Det är den sparbössemodell av Ericofonen som konstruerats för Cp-insamlingen på LM-fabrikerna.

Går aktierna upp om "Ingo" går ned?

Diktande signaturen H. (Henrikson) i DN producerade för en tid sedan några funderingar om klokheten i att låta Ingemar J. resa till USA och tillåter sig tvivla på att en Ingo-seger skulle befrämja handelsförbindelserna Sverige-USA. H. tippas att Sveriges aktier skulle stått mycket lägre i Brasilien om vi vunnit VM. Han undrar om Ingo-beundrarna

»önskar att han då skall bli slagen på det att vårt fosterland i Amerika må få åtnjuta rik popularitet, eller om de hellre vill att han skall vinna seger i knytnävskampen, med risk att svenskar blir illa tålda för längan tid samt blir storhetspösande hemma.»

TT – Torsten Tegnér i Idrottsbladet, alltså – ger svar på tal i DN och vi saxar hans svarsdikt:

»Henrikson – heter han visst – som skriver stumpar i DN med lite luft vid sidan, att fägna och något förbrylla,
Henrikson tycker sej kittla oss
Ingemar-vänner med frågan om våran man som bjudits 500 000 riksdaler
för att i Änglarnas Stad – med filmfabriker och olja – slå på en neger med makt och själv bli bultad av denne,
möjligen borde försöka att slå lite lent med högern,
därpå drabbas av negerns nyp och aktningfullt nedgå,
på det att Sweden ska nämnas med lust i Maine och New Jersey,
handeln må blomstra och Volvo samt SKF bli populära.
Svaret kan ges av Sven Åhman, er bordtennisflinke reporter:
Likaså sant som vår svenska goodwill växte då Gunder löpte i grekisk stil och spöade Rice på 5 000
eller som Kosta fick klank och Orrefors samlade order när Bergelin tog set och Davidson dundra i »Philly»,
just som den finländske Paavo bröt mark för mångdollarlånet och Kohlemainens tjugiga trav kom hjärtan att smälta,
så – broder H – kan Ingemar fritt spela ut sitt register, knock his man in Yankee Stadium or Coliseum:
All the world in USA loves, adores a good fighter,
Svensk Cellulosa får glädje därav och LM stiger.»

Hallal

Unna Er lyxen av att alltid känna Er fräsch och representativ i en nytvättad skjorta från...

Prisexempel:
4 skjortor för 5:-
5 skjortor för 6:-
9 skjortor för 10:-

SAN-FASTISKT

T. v. Viktor Mikhelson med några av sina keramiska mästerverk och i bakgrunden en av hans tavlor. Skålen t. h. är en kompromiss mellan målaren och keramikern Mikhelson. Underst kruka i stengods.

Ingen konstprofet har heller påverkat honom. De mikhelsonska idéerna har släppts fram i full frihet och idéerna är många. Konstnären leker med form och färg å det spralligaste, men lyckas alltid hålla sina alster inom ramen för det tillåtna fastän långt utanför ramen för det konventionella.

Lite påverkad har Viktor Mikhelson dock blivit. Inte av någon konstprofet, men av sitt yrke. I hans keramik kan

EN MATEMATISK KONSTNÄR

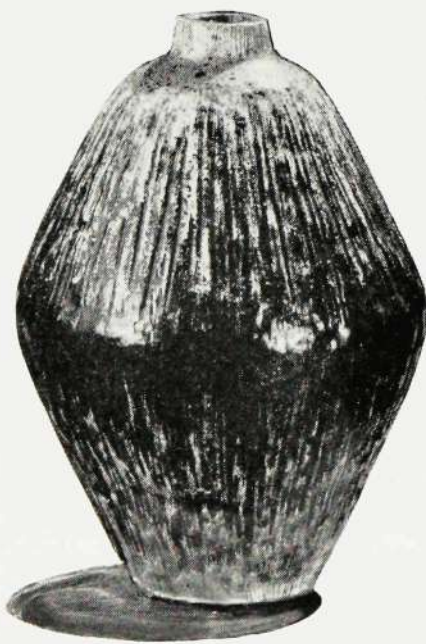
Det är med största tvekan vi presenterar Viktor Mikhelson i vår serie med hobbyister.

Visserligen deltog Viktor Mikhelson i hobbyutställningen på LM-dagen och visserligen sitter han som en hobbyist hemma i köket och målar. Varför vi tvekar är därför att han är en så avancerad hobbyist att han nog inte längre bör räknas som sådan utan som konstnär. Trots att han har ett högst borgerligt yrke till vardags.

Sitter i köket och målar, sa vi. Men det är nog inte främst som målare Viktor Mikhelson intresserar, det är keramikern Mikhelson som får en att haka till. Sådan keramik har man inte sett förr!

Om man frågar Viktor Mikhelson – som till vardags konstruerar signalutrustning på Signalbolaget – i vilken konstskola han gått slår han ifrån sig med bägge händer.

– Jag vill inte bli påverkad!

man spåra de matematiska formerna. Att ingenjör Mikhelson har påverkat konstnär Mikhelson erkänner den senare villigt. Han anser nämligen att det inte finns någon bättre – förlåt ordet – yrkeskombination än den han själv har. (Sedan står fältet fritt för gissningar över hur i all världen han bär sig åt för att inte göra konstverken matematiskt stela och tråkiga.)

Den som såg mikhelsonkeramikerna på hobbyutställningen vägrar naturligtvis att tro på det här om den helt egna utbildningen. Sådan kunskap om material, glasyrer och bränning kan man helt enkelt inte skaffa sig helt på egen hand. Den rena materialläran och det hantverksmässiga förfarandet studerar Mikhelson också hos Nacka yrkesskola – men enbart hantverket och inget annat.

Mikhelson har deltagit i några gruppställningar och vi tror oss kunna förutspå en separatutställning med tiden.

Sagt om chefen

En chef har praktiskt taget ingenting att göra utom att besluta vad som skall göras, säga till någon att göra det, lyssna till argument varför det inte bör göras eller göras av någon annan eller göras på ett annat sätt; att kontrollera om det har gjorts och konstatera att det inte har gjorts, fråga varför och lyssna till alla möjliga ursäkter från den person, som skulle ha gjort det; kontrollera ännu en gång, att arbetet verkligen till slut gjorts ordentligt, endast för att finna att det gjorts på fel sätt; påpeka hur det skulle ha gjorts: konstatera att eftersom det nu ändå inte blivit gjort kanske det är bättre

att låta det vara som det är, fundera över om det inte är på tiden att göra sig av med en person, som inte kan göra en sak på rätt sätt, tänka på att han antagligen har hustru och 10 barn och att troligen någon annan skulle vara lika dålig om inte sämre; konstatera hur mycket enklare och bättre arbetet skulle ha gjorts, om han hade gjort det själv från början och komma till den beklämmande slutsatsen, att han kunde ha gjort det riktigt på 20 minuter, och att som saker och ting utvecklats sig får han använda två dagar till att reda ut varför det har tagit tre veckor för någon annan att göra arbetet på fel sätt.

(B-Pilen)

Skärgårdssommar för 60 LM-barn

60 LM-barn får tillbringa fyra härliga veckor på Resarö i sommar. Det blir två kolonigrupper i år med 30 barn i varje. »In- och utryckningsdatum» blir 26 juni–27 juli samt 27 juli–24 augusti.

SIB-materiel för 4 miljoner till Pakistan

L M Ericssons Signalaktiebolag har i internationell konkurrens fått beställning på relästillverk för de båda stora järnvägsstationerna i Karachi, huvudstaden i Pakistan, och på CTC-anläggning (Centralized Traffic Control*) på den ca 20 km långa dubbelspårsträckan mellan Karachi Cantonment Station och stationen Landhi. Ordersumman är ca 4 miljoner kronor.

Signalbolaget skall ej blott leverera materiel utan även svara för montaget av anläggningarna. Arbetet skall utföras i tre etapper med början med CTC-anläggningen, varefter skall följa Karachi City Station och i sista etappen Karachi Cantonment Station. Samtliga anläggningar skall vara färdiga inom två år.

Järnvägsnätet i Pakistan avslutas med en ändstation i Karachi. Ca 3 km öster om denna Karachi City Station ligger Karachi Cantonment Station. Linjen går sedan åt öster – nordost med dubbelspår via Landhi. Mellan Karachi City Station och Karachi Cantonment Station finns tre tågspår. Samtliga dessa skall ingå i relästillverken. Det ena spåret skall erhålla signalutrustning för körning i båda riktningarna, medan de övriga skall vara enkelriktade. På CTC-sträckan skall båda spåren erhålla signalutrustning för körning i båda rikt-

*Centralized Traffic Control eller CTC innebär att man låter all ordregivning till tågen på en järnvägssektion ske med signaler, som tillsammans med övriga delar i linjens signalsystem fjärrmanövreras och indikeras i ett CTC-ställverk.

Leveransavtal med Ecuador

Mellan Ecuadors regering och L M Ericsson undertecknades nyligen ett avtal omfattande leverans av stationsutrustning för 5 000 linjer. Denna materiel är avsedd för utökningar av de i landets huvudstad Quito existerande Ericsson-centralerna.

I samband med undertecknandet av

avtalet företog Ecuadors president Dr. Camilo Ponce Enriquez i spetsen för en delegation höga regeringstjänstemän en inspektion av Quitos telefonanläggningar.

Bilden ovan visar delegationen framför en tryckvibrationsmaskin för gjutning av 4 pipiga kanalisationsblock.

ningarna och CTC-centralen skall ligga i samma byggnad som relästillverket för Karachi Cantonment Station. Hela anläggningens storlek framgår av att ca 150 spårväxlar skall förses med elektriska växeldriv.

Järnvägsnätet i Pakistan omfattar ca 12 000 km och man planerar en genomgripande modernisering av signalväsendet, som tidigare i huvudsak bestått av mekaniska anläggningar.

Ser du dina möjligheter?

Ibland är man alldeles blind för det man har alldeles inpå sig. Det gäller t. ex. den här bilden. Hur många kvinnor finns på denna teckning? Det är inte alls frågan om att vända upp och ner på den eller vända den på sidan. Vi kan avslöja att många ser bara en ung flicka, andra ser bara en gammal tant. I själva verket finns de där båda två.

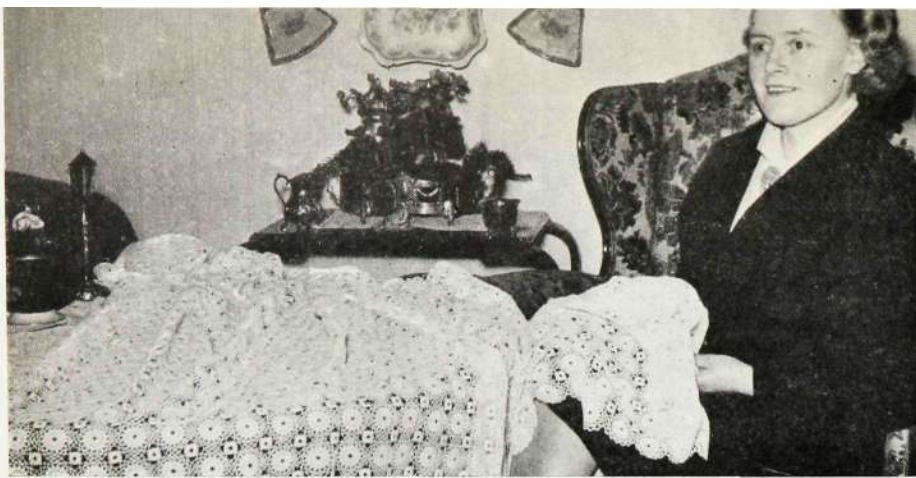
Har Du ögonen öppna på Din arbetsplats? Ser Du vad som kan göras bättre – och lämnar Du in Ditt förslag till förbättring?

SER DU VERKLIGEN DINA MÖJLIGHETER?

Ny 500-central öppnad i Turkiet

En ny 500-väljarecentral på 1 000 linjer öppnades nyligen i Antalya i Turkiet. Antalyacentralen är en av 30 som L M Ericsson skall bygga i medelstora turkiska städer. Invigningen av centralen förrättades under högtidliga ceremonier av premiärminister Adnan Menderes. På bilden från vänster Turhan Zirh, chef för turkiska PTT:s teleavdelning, premiärministern, svenske ambassadören A Croneborg samt press-, radio- och turistministern Server Somuncu.

Karlskronit med tålmod

På LM-dagens hobbyutställning trängdes den kvinnliga publiken kring en virkad duk som skickats till utställningen av fru Birgit Gustafsson i Karlskrona. Duken var också sannerligen värd att studera – den har tagit fyra år att skapa.

Låt oss först presentera vår flitiga LM-kollega! Fru Gustafsson har tillhört karlskronafabriken sedan januari 1949, först som avsynerska och de sista åren som skrivbiträde på verkstaden. Hon har ett hem, som hon sköter själv och hon älskar att pyssla med och pryda med vackra saker, ofta egna arbeten. Dottern går i gymnasiet, hon hjälper till med hemsysslor så mycket hon hinner men är mer intresserad av böcker än av virknålen.

Fru Gustafsson berättar att hon varit intresserad av att virka sedan sitt tionde år. Hon har virkat otaliga presenter till sina vänner under årens lopp. Men hon broderar och stickar också gärna.

Idén till den här duken har fru Gustafsson haft länge. Hon ville göra en stor och vacker middagsduk, något att ge i arv till sin dotter och kommande generationer. För fyra år sedan letade hon fram ett virkmönster. När dottern konfirmerades hade så många stjärnor sammanfogats att det blivit en duk. Men duken fortsatte att växa och i färdigt skick innehåller den 2 871 virkade stjärnor, utförda i DMC-garn nr 30. Det har gått åt 96 nystan. Duken har använts vid flera festliga tillfällen i hemmet och tål all tvätt.

Det har visserligen tagit fyra år att förfärdiga duken, men Birgit Gustafsson har inte försummat andra plikter för det. De små stjärnorna var ett lämpligt handarbete att föra med sig och plocka fram på småstunder. Hon har huvudsakligen arbetat med duken på de dagliga lunchrasterna. Fru Gustafsson, som då alltid har ett arbete i händerna, brukar säga till sina kamrater: Sitt inte där och titta utan gör något istället! Och hon är verkligen ett inspirerande exempel på vad man kan åstadkomma genom att ta till vara småstunder.

Vågar vi oss på en gissning om dukens värde? Nej, det går aldrig ihop med en skälig timpenning för ett så skickligt utfört konstnärligt arbete. Men en broderi-affär värderade duken till 3 000 kr och uppmanade henne att ställa ut den någon gång. Då kom det lägliga tillfället med LM-dagen.

Gunnel

TACKSPALTEN

Vid årsskiftet lämnade femtio arbetarveteraner HF (se artikel på annan plats). Kontaktens redaktion har blivit ombedd att till direktions och arbetsbefäl, arbetskamrater och övriga LM-vänner få framföra de avgående tack för alla hyllningar och gåvor.

Redaktionen

För all vänlighet och hjälp i vår stora sorg vid vår älskade makes och pappas

Ulrik Andersson (HF/Evp)

bortgång, samt för den minnesgåva vi fått ta emot, ber barnen och jag att till chefer och kamrater få framföra vårt varma tack.

Gerd Andersson

Hjärtligt tack till chefer och kamrater för uppvaktningen på min 50-årsdag.

Gunnar Andersson, Vt-32

Ett tack till företaget och LME arbetsledareklubb för uppvaktningen vid verkmästare Carl Anderssons jordfästning.

Signe Andersson

(Verkmästare Andersson var pensionerad sedan 1941. Red.)

Till chefer och kamrater ber jag få framföra mitt varma tack för vänlig jul- och nyårshälsning.

Inga Appelgren, HF/Cjar

För vänlig hälsning på min 50-årsdag ber jag få framföra ett hjärtligt tack.

Georg Hedin, HF/Cxl

För all visad vänlighet på min 50-årsdag ber jag att till chefer och arbetskamrater få framföra mitt varmaste tack.

Thyra Höglund, TVe

För all visad vänlighet i samband med vårt bröllop framför vi vårt varma tack.

Birgitta och Jon Johnsen, HF/Ybl

För all vänlig hälsning på min 50-årsdag ber jag härmed få framföra mitt varmaste tack.

Elsa Klingvall, HF/Vp

För vänlig hälsning på min 50-årsdag får jag härmed framföra mitt varma tack.

Axel Källberg, HF/MP

För all vänlig uppmärksamhet med anledning av vårt bröllop vill vi härmed framföra vårt varmaste tack.

Lennart och Siv Lagher, XI

Ett innerligt och varmt tack till chefer och arbetskamrater för den stora julgåvan. Jag är så överväldigad av att ha fått en TV-apparat. Den är mig till mycket stor glädje och omväxling då jag genom sjukdom blivit invalid. Det gläder och hjälper mig mycket att bli så ihågkommen. Mitt varmaste tack!

Margit Lindqvist, HF/Gs (f. d.)

För alla bevis på vänlig hälsning, som kommit mig till del på min 50-årsdag, framför jag mitt varma tack.

M I Mårtensson, GVk

Vårt varma tack för vänlig hälsning under vår lysningstid och på vår bröllopsdag.

Maj-Britt och Sven-E. Rönnblad, HF/Ebe

Vårt varma tack för all uppvaktning i samband med vårt bröllop.

Alice och Elov Rörvall, HF/Cjaa

Vårt varmaste tack för all uppvaktning med anledning av vårt bröllop.

Sissi och Olav Setrom, Vp

Ett varmt och hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för all den hyllning jag fick mottaga vid min avgång från Kabelverket.

Tekla Ståhl, KV/Vt-13

Härmed framföres ett hjärtligt tack till förmän och kamrater för all uppvaktning på min 50-årsdag.

Axel Westlund, HF/Vt-60

För all vänlighet i samband med min 50-årsdag framför jag ett hjärtligt tack.

Erik Wittlock, Vt-03

Ture och Carl Axel
(för ungefär 25 år sedan)

50-åring har spelat 25 år i samma lag

Under januari fyllde två stöttepelare i Alpha Idrottsklubb 50 år. Det är två gubbar som fortfarande bjuder ungdomarna spetsen i sina specialidrotter.

Bolltrollaren Ture Pettersson har i över 25 år praktiskt taget varje år spelat med i Alphas fotbollslag och senast i somras, när Alpha vann Sundbybergskorpens 7-mannaserie i fotboll, var Ture en av lagets bästa spelare. Hur många fotbollslag har maken till lirare?

Mångfrestaren Carl Axel Sellberg har med framgång tävlat för Alpha i tennis, simning och fri idrott och är fortfarande med i klubbens representationslag i tennis. I vintras vann laget Stockholmskorpens tennisserie div. 4. Dessutom har Carl Axel haft flera förtroendeuppdrag inom idrottsklubben.

N H

Sportchefens önskan:

TV-tittarna tillbaka till motionsidrotten!

Det är som gått kommer säkert alla idrottsvänner i vårt land att minnas som ett av de bättre: 1958 var det året då vi i Sverige arrangerade VM i fotboll och EM i fri idrott med ett mycket gott resultat. För LM-idrottens vidkommande kanske inte året medförde några bestående minnen, men en liten men dock märkbar ljusning i fråga om idrottsintresset kunde i alla fall noteras.

Bollsporterna har ju i alla år samlat de största skarorna och inom de grenarna har väl allt gått som vanligt, även om en liten tillbakagång varit märkbar även där. Övriga idrotter – såväl civil som korp-idrott – har ju under ett flertal år kämpat med stora svårigheter då det gällt att hålla intresset vid liv. Motorismen har väl varit den rörelse som fått namn om sig att vara det svarta fåret genom att den har omvänt vår idrottsungdom till »spättor» och »knuttar».

Idrottens ledare har ju tidigare slagit ned på bil- och TV-ägare och framhållit dem som ett synligt bevis på hur man inte skall vara. Vår förhoppning är att även denna »grupp» skall komma tillbaka till idrotten och offra något av den dyrbara fritiden för någon liten form av motionsidrott.

Som vanligt har Ni väl startat det nya året med en massa goda föresatser. För Er som idrottar kanske ett bättre resultat

i Er idrottsgren är det stora målet. En bra placering i något av våra koncernmästerskap kanske också kan mana till stordåd.

Vårt program för den närmaste tiden består av koncernmästerskap i handboll, bordtennis och simning, korphockey, skidor samt bowling och badminton enligt följande program.

Den 7-8 mars. Solna Idrottshall

Handboll (damer/herrar) Bordtennis och simning.

Stockholm (Stadshagens IP)

Korphockey (omkr. den 22 febr.)

Söderhamn

Skidor (i början av mars)

Örebro

Bowling (mars-april)

Stockholm

Badminton (april)

Henry Forsberg

Veteran vann vandringspris i schack-KM

Höstens Klubbmästerskap fick till resultat att E Johansson, Vt 39, tog en tredje inteckning i vandringspriset, som därigenom blev hans för alltid. Vandringenspris i fråga har cirkulerat bland åtskilliga LME-spelare sedan debuten 1944, och har sålunda nu vunnits av en verklig veteran inom LME-schacket. Övriga resultat i KM: 2) R Lindqvist, PVs, 3) B Lindsjö, Vbv, 4) S Källgren, Vt 11.

I klass II blev den starke nykomlingen S Uitti, Ytk, överlägsen segrare. Därefter följde 2) J Sundberg, F 69, 3-4) E Jonsson och H Lundkvist båda från Vt 39, liksom vinnarna i klass III, E Ahinko, och klass IV R Larsson.

Bengt Lindsjö

VEM SADE VAD?

De rätta svaren: Historia nr 1 – Hilma Jansson, 2 – »Acke Rydis», 3 – Per-Axel Lundgren (fjädringen anses vara placerad i ryggen), 4 – Fabian Stagnell, 5 – »Härdar-Lasse», som varit sysselsatt med härdning i cyankaliumbad. – »Kippar-Kalle» hade »snoerna» i egenskap av teatervaktmästare.

Bowlingpriset stannar hos lag II Fin prestation av Rifa-spelare

Den av LME IK anordnade utslagningstävlingen i bowlingen för 3-mannalag vanns i år liksom de två föregående åren av LME:s II lag som med denna seger tog vandringspriset för alltid.

Deltagare i det vinnande laget var R Häggström, N Lundberg och A Löwén.

Den största överraskningen svarade H Karlsson, Rifa, för i klass II, där han i den individuella tävlingen slog 706 poäng på de tre serierna.

En mycket stark prestation gjorde även Rifas II lag som med ett lagresultat på 1 772 poäng vann priset för högsta lagslagning.

Resultat:

Segrare: LME II (R Häggström, N Lundberg och A Löwén).

Högsta lagresultat: Rifa II med 1862 p.
(20 p i handicap.)

Högsta enkelserie: H Karlsson, Rifa, med 276 p.

Individuella resultat:

Kl. I

1. A Löwén, LME	598 p
2. A. Jansson, LME	593 p
3. O. Sjöberg, SRA	588 p
4. N Larnefelt, LME	588 p
5. N Lundborg, LME	578 p

Kl. II

1. H. Karlsson, Rifa	709 p
2. S Erlandsson, FöB	626 p
3. G Eklund, Rifa	612 p
4. G Wall, Rifa	590 p
5. K-E Parneus, Rifa	579 p

Deltagarantal: 36 st.

3-mannalag: 12 st.

